

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/50/2017
Identifikačné číslo spisu: 6214010020
Dátum vydania rozhodnutia: 21.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6214010020.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného N. K. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 21. septembra 2017 v Bratislave dovolanie N. K. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. mája 2015, sp. zn. 5To/19/2015, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného N. K. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš z 26. novembra 2014, sp. zn. 9T 8/2014, bol obvinený N. K. uznaný za vinného z 1/ prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., 2/ prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/

- v dobe od 19,00 hod. dňa 02.08.2011 do 07,30 hod. dňa 03.08.2011 sa vlámal do stánkov s občerstvením v areáli termálneho kúpaliska Aquatermal Dolná Strehová tak, že na stánku T. M. nezisteným predmetom otvoril sklápacie okno na sklade stánku, vošiel do stánku odkiaľ odcudzil digitálnu váhu, z mraziaceho boxu 15 kg klobásy, 8 ks údených kolien, balenie porciovej kávy a finančnú hotovosť vo výške 961,30 Eur a počítač zn. Lenovo, následne na susednom stánku Q. R. nezisteným predmetom a spôsobom otvoril sklápacie okno stánku, vošiel do skladu odkiaľ odcudzil 9 ks fliaš vína v objeme 0,7 l, 15 ks litrových fliaš alkoholu rôznych druhov, nealkoholické nápoje, poškodil riadne uzamknuté dvere stánku, čím pre T. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, spôsobil škodu odcudzením vo výške 1.450,11 Eur, pre Q. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., ul. V. X, spôsobil škodu odcudzením vo výške 144,- Eur a pre spoločnosť E. V. s.r.o. V., IČO: XX XXX XXX, spôsobil odcudzením počítača zn. Lenovo škodu 650,- Eur a poškodením okien škodu 30,- Eur, a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2 T 175/09 z 01.10.2009 s právoplatnosťou toho istého dňa bol uznaný vinným okrem iného aj za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák.,

2/

- od 24.02.2013 do 12.03.2013 sa vlámal do bytu na 2. poschodí bytového domu č. XXA v obci J., ktorého vlastníčkou je T. G., nar. XX.XX.XXXX tak, že nezisteným predmetom rozlomil vo vchodových dverách bytu vložku FAB, vnikol do bytu, ktorý prehľadal a z miestnosti obývačky z drevenej krabičky obývačkovej steny odcudzil 1 ks pečatný prsteň zo žltého kovu s vrchnou časťou obdĺžnikového tvaru s nápisom Mária, striebornú brošňu s nápisom fantóm opery, štartovací balíček euromincí, 10 ks dvojeurových mincí, z detskej izby odcudzil 1 pár detských náušnic tzv. šošovičky, 1 pár náušnic zo žltého kovu v tvare kruhov, detský prstienok zo žltého kovu, ďalší prstienok zo žltého kovu, čím spolujateľke bytu M. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P., ul. E. XXXX/XX, toho času P., ul. O. č. XX, spôsobil škodu vo výške 351,80 Eur a poškodením vchodových dverí spôsobil T. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P., ul. B. C. XXXX/X, škodu vo výške 15,- Eur.

Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej len okresný súd) za to obvineného N. K. odsúdil podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 2, 4 a § 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov nepodmienečne, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Taktiež mu podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 5 (päť) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 17. apríla 2014 č. k. 22 T 204/2013-1751, ktorým mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 22 (dvadsaťdva) mesiacov nepodmienečne podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Napokon podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil aj výrok o treste rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 24. apríla 2014, č. k. 2 T 64/2014-270, ktorým bol obvinenému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov nepodmienečne podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu vo výmere 5 (päť) rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil aj výrok o treste rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 2. júla 2014 č.k. 5 T 82/2014-186, ktorým bol obvinenému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace nepodmienečne podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu vo výmere 5 (päť) rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodeným 1/ E. s.r.o. V. škodu vo výške 650,- Eur, 2/ T. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, škodu vo výške 1.450,11 Eur, 3/ Q. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., V. X, škodu vo výške 144,- Eur a 4/ T. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., B. C. XX, škodu vo výške 15,- Eur.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade odvolania obvineného N. K. a okresného prokurátora vo Veľkom Krtíši rozsudkom z 26. mája 2015, sp. zn. 5 To 19/2015, podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 9 T 8/2014 z 26. novembra 2014 vo výroku o treste a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvineného N. K. odsúdil podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 a § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre

výkon trestu odňatia slobody zaradil obvineného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Taktiež mu podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. uložil trest zákazu činnosti, a to riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 5 (päť) rokov. Nakoniec podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. zrušil výroky o trestoch, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, a to z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5 T 82/14 z 2. júla 2014 v spojitosti s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 2 To 92/14 z 9. októbra 2014; z rozsudku Okresného Lučenec sp. zn. 2 T 64/14 z 24. apríla 2014 a z rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22 T 204/13 zo 17. apríla 2014. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného N. K. zamietol.

Dňa 25. mája 2017 bolo okresnému súdu doručené dovolanie obvineného, ktoré podal prostredníctvom ustanovenej obhajkyne (č.l. 368-369). V dovolaní obvinený argumentoval tým, že napadnutým rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica mu bol nesprávnou aplikáciou hmotnoprávneho predpisu uložený neprimerane vysoký trest odňatia slobody, a preto podal dovolanie proti výroku o treste z dôvodu v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Obvinený v dovolaní vytykal krajskému súdu, že pri ukladaní trestu aplikoval asperačnú zásadu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. a uložil mu trest odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby zvýšenej v hornej hranici trestnej sadzby o 1/3 s odkazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, podľa ktorého v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Nakoľko zákonodarca nedal právnu úpravu obsiahnutú v Trestnom zákone do súladu s týmto nálezom stratilo ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona v ústavne nekonformnej časti účinnosť. Preto sa obvinený domnieva, že súd pri ukladaní trestu aplikoval predmetnú právnu úpravu v rozpore s citovaným nálezom ústavného súdu, čo malo za následok uloženie neprimerane vysokého trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti obvinený žiada dovolací súd, aby zrušil výrok č. 2 o treste rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 5To/19/2015 z 26. mája 2015 a prikázal Krajskému súdu Banská Bystrica, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

Okresný súd v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania stranám trestného konania na vyjadrenie. Uvedenú možnosť využil prokurátor písomným podaním doručeným 21. júna 2017 (č.l. 372-373), v rámci ktorého uviedol, že oba procesne aktívne súdy ukladali trest v súlade so zákonom a taktiež aj v súlade s nálezom Ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 106/2011. Prejednávanej trestnej činnosti sa obvinený dopustil skôr, ako bol Okresným súdom Zvolen sp. zn. 5 T 82/2014 zo dňa 2. júla 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 2 To 92/14 zo dňa 9. októbra 2014 vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin a síce aj za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b/ Tr. zák. Súd pri rozhodovaní o treste správne aplikoval ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zák. o ukladaní súhrnného trestu a súhrnný trest uložil podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Nakoľko je potrebné uložiť súhrnný trest za viac úmyselných trestných činov, z ktorých je jeden zločinom, kde tieto trestné činy boli spáchané viacerými skutkami, preto bolo pri rozhodovaní o treste správne použité ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák., v zmysle ktorého sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Najprísnejším z posudzovaných zbiehajúcich sa trestných činov je zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s trestnou sadzbou 3 až 10 rokov, ktorá zvýšením hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu predstavuje rozpätie 3 roky až 13 rokov a 4 mesiace. V rámci tejto individuálnej trestnej sadzby bol aj trest odňatia slobody obvinenému správne uložený.

Podľa prokurátora nie je pravdou, že by bol trest obvinenému uložený v hornej polovici zvýšenej trestnej sadzby v rozpore s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012 sp. zn. PL. ÚS 106/2011. Z individuálnej trestnej sadzby 3 roky až 13 rokov a 4 mesiace, horná polovica predstavuje trestnú sadzbu v rozpätí 8 rokov a 2 mesiace až 13 rokov a 4 mesiace, pričom obvinenému bol uložený

trest vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov, teda nie v hornej polovici zvýšenej trestnej sadzby.

V rámci dovolacieho dôvodu v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. prokurátor uviedol, že sa plne stotožňuje s ustálenou právnou kvalifikáciou skutkov, ktoré sú obvinenému kladené za vinu a ktorú si súd osvojil v súlade s podaným obžalobným návrhom, pričom ani na hlavnom pojednávaní, v priebehu odvolacieho konania nebol produkovaný žiadny taký dôkaz, ktorý by odôvodňoval ich zmenu, resp. použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Právny názor vyjadrený v rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš z 26. novembra 2014, č. k. 9 T 8/2014-288 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. mája 2015 č. k. 5To/19/2015 si prokurátor v plnom rozsahu osvojil a odsudzujúce rozhodnutie považuje za zákonné a spravodlivé.

Z vyššie uvedených dôvodov prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie podané obvineným N. K. odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Spisový materiál Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 9 T 8/2014 spolu s dovolaním obvineného a vyjadrením prokurátora bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky riadne predložený na rozhodnutie 30. augusta 2017.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolacích (§ 377 Tr. por.) pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Dovolanie podal obvinený v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. prostredníctvom obhajcu. Zároveň ale zistil, že dovolanie je potrebné na neverejnom zasadnutí odmietnuť, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež dovolací súd) úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávnych chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie. Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštanca a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy. Naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. *expresis verbis* vyplýva, že dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Platí tiež, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, teda ak podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval za potrebné uviesť, že námietky uvedené v dovolaní obvineného nie sú dôvodné a nenapĺňajú predmetný dovolací dôvod v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. s poukázaním aj na odôvodnenie vyjadrenia prokurátora (č.l. 372-373) k dovolaniu

obvineného, nakoľko krajský súd správne posúdil konania obvineného a uložil mu primerane vysoký trest aj vzhľadom k jeho trestnej činnosti, ktorá vyplýva aj z odpisu registra trestov z 8. apríla 2015, v zmysle ktorého bol viackrát súdne trestaný (č.l. 311-312).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 <. alebo <.3X.. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací zistil, že krajský súd ako súd odvolací pri aplikácii asperačnej zásady postupoval v súlade s aktuálnym znením ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák., ako aj s právnym názorom vysloveným v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne z 8. apríla 2009, sp. zn. 23 To 1/2009, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 32/2009. Z uvedeného rozhodnutia vyplýva, že

I. ak pri rozhodovaní o treste majú byť použité ustanovenia o úprave trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona z dôvodu uvedeného v § 38 ods. 3, ods. 4, ods. 5, ods. 6 Trestného zákona, § 39 ods. 4 Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona, konkrétne rozpätie trestnej sadzby sa určí tak, že najprv sa urobí úprava trestnej sadzby podľa príslušných ustanovení § 38 Trestného zákona. Následne sa vykoná úprava takto stanovenej trestnej sadzby podľa režimu § 41 ods. 2 Trestného zákona a napokon sa určí konkrétne rozpätie trestnej sadzby podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona;

II. zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona a zníženie dolnej hranice trestnej sadzby podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona sa vykoná len s prihliadnutím na upravenú hornú, resp. dolnú hranicu trestnej sadzby, pričom ustanovenie § 38 ods. 8 veta za bodkočiarkou Trestného zákona sa v týchto prípadoch nepoužije;

III. pod pojmom zákonom stanovená trestná sadzba sa rozumie sadzba trestu odňatia slobody uvedená v osobitnej časti Trestného zákona po jej úprave podľa ustanovení všeobecnej časti Trestného zákona; to neplatí, pokiaľ ide o zločin, ktorý sa považuje za obzvlášť závažný v zmysle § 11 ods. 3 Trestného zákona.

Z uvedeného potom vyplýva záver, že krajský súd tým, že obvinenému uložil súhrnný trest odňatia slobody s použitím asperačnej zásady vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov, neporušil zákon, nakoľko obvinenému uložil trest pod dolnú hranicu v rámci individuálne stanovenej trestnej sadzby, a to po posúdení všetkých zákonných ustanovení viažucích sa k spáchaným skutkom obvineného, pričom okresný, ako aj krajský súd správne a v súlade s aktuálnym znením ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. postupoval, keď uložil obvinenému predmetný trest odňatia slobody.

Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL.ÚS 106/2011 publikovanom v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 Z. z. bolo rozhodnuté, že v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s článkom 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa článku 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ustanovenie § 41 ods. 2 slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení

neskorších predpisov dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stráca účinnosť. Ak Národná rada Slovenskej republiky neuvedie ustanovenie tohto zákona do súladu s Ústavou Slovenskej republiky, stráca po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky platnosť. V súvislosti s nálezom Ústavného súdu SR dovolací súd pripomína, že nálezom nebola zrušená „asperačná zásada“ ako taká. Vychádzajúc z vyššie uvedeného potom Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že u obvineného pri použití asperačnej zásady prichádza do úvahy trestná sadzba v rozpätí od 3 rokov do 13 rokov 4 mesiace, a to s poukazom na ustanovenia § 212 ods. 4 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák., a preto trest odňatia slobody uložený rozsudkom krajského súdu považuje dovolací súd za zákonný, ako aj v súlade s uvedeným nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky, nakoľko bol uložený pod dolnú hranicu individuálne stanovenej trestnej sadzby v zmysle aktuálneho znenia § 41 ods. 2 Tr. zák.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por., dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

V prerokúvanej veci, ako už bolo vyššie konštatované, obvinený N. K. vo svojom podaní nenaplnil ním uplatnený dovolací dôvod, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.